

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 32. SZÁM, 2009. AUG. 9.

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Szerettek-e adósai lenni valakinek? Szeretitek-e a nyomasztó érzést, hogy függök valakitől, hogy valaki hatalmában tart benneteket, és hogy esélyét sem látjátok annak, hogy a közeljövőben vissza tudnátok fizetni a tartozást – ráadásul az a megalázó tudat is gyötör, hogy rászorultatok valakinek a kegyeire? Mindez alaposan meg tudja keseríteni a mindennapjainkat, ezért talán értelmetlennek

telenül csak az adósságokat említem, holott az alapul vett Ige egy szóval sem hozza elő azokat. Ez azonban nem így van. Bibliai fordításunk ebben az esetben nem a szószerinti értelmezést használja, hanem szépen kidomborít egy fájdalmas valóságot: hogy minden egyes bűn adósság. Ennek a rövid szakasznak a pontos fordítása így hangzana: „És engeddel nekünk adósságainkat, miképpen mi is elengedjük azoknak, akik nekünk tartoznak.” Sokkal szélesebb fogalom az adósság, mint a bűn, több értelme-

...és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.

Mt 6,12

találjátok, miért tettem fel az elején ezt a kérdést. Mégis ki kell mondanunk, hogy bizony, minden egyes nap eladósodunk. Megdöbbenítő. Vajon ez az elkerülhetetlen valóság? Isten Igéje azonban nem azért hirdetik, hogy megfélemlítse és elítélje az embert örökre, hanem azért, hogy megoldást, kiutat adjon és szabadduláshoz vezessen minket.

Ezért a mai alkalommal nemcsak arról lesz szó, mi ez az adósság, hanem mindenek felett arról, hogyan és miért lehet adósságok nélkül élni.

I. HOGYAN ADÓSODUNK EL

Először talán azt kérdezték, miért szün-

zés fér bele. Az adósság, a felebarátunk ellen elkövetett bűn nem csupán az a rossz, negatív cselekedet, amit elkövetünk ellene, hanem - és itt talán még jobban kirajzolódik az adósság, a tartozás fogalma - mindaz a jó, szép, amit nem adtunk meg neki, jöllehet megillette volna őt. Ugyanis, kedves testvéreim, az a – mondhatjuk - normális, Istentől elrendelt állapot közöttünk, hogy mindenki csupán a legjobbal, a legnemessebbel ajándékozza meg, halmozza el a másikat. Érdekes, hogy ez nem egy utópisztikus, kiálmodott, eleve lehetetlen állapot, Jézus kifejezéseiben ez úgy van magyarázva, hogy ez a normális ál-

lapot, ez a magától értetődő rend Isten gyermekei között. Isten ezeket a viszonyokat rendelte életszabályul. Minden ebben elkövetett mulasztás vagy ellentétes, azaz gonosz eljárás: adósság, bűn. E gondolattal egybeesőek Pál szavai is, amelyeket a római gyülekezetnek helyez a szívére: „Senkinek se tartoztatok semmivel, csak azzal, hogy egymás szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.” A szeretet az egyedüli tartozásunk, amelyből soha nem elég adni. Tehát: senkinek semmivel nem szabad tartoznunk. Milyen érdekes lenne most meghallgatni mindenki őszinte válaszát arra a kérdésre, vajon mindannyian azt érezzük-e, hogy nekünk senki sem tartozik semmivel. Megkaptuk-e mindenkítől azt, amire lelki, vagy akár anyagi téren szükségünk van? Hány idős ember panasza hangozhatna el most, hogy bárcsak gyermekeik, unokáik legalább egy kicsit gyakrabban látogatnának el hozzájuk, vagy hívnák fel őket, jobban érdeklődnének lelki, egészségi állapotuk iránt. Hány fiatal sérelmezné most, hogy nem értik meg őket szüleik. Hány házastárs mondhatná el, mit várt eleinte a házasságától és mennyire üresnek, becsapottnak érzi most magát. Mindezek, kedves testvéreim, csak nagyon általános és legelterjedtebb problémák. Ezen kívül mindenkinek megvannak a saját maga neheztelése, rendezetlen ügyei, a veszekedések, bántások, sértések, igazságtalanságok, magányos pillanatok, amelyekben részesül, és amelyeknek kellemetlen, fájdalmas hatását magában elraktározza, halmozza, rágódik miattuk. Csakhogy ezek az egymáson elkö-

vetett adósságok negatív hatása megmutatkozik. Hiszen akitől szüntelenül kölcsönkérnek anélkül, hogy a tartozást megadnák, az maga is elszegényedik. Így tesszük egymást egyre szegényebbé, testvéreim, mert ha így bánunk egymással, vétkezve egymás ellen, sebeket okozva a másikon megbocsátás és bocsánatkérés nélkül, akkor akarva-akaratlanul arra tanítjuk a másikat, hogyan bánjon velünk. Nyilvánvaló, hogy ha valakit haraggal letámadunk, meglopunk, megcsalunk, megszegényítünk és így tovább, akkor csak viszonttámadást várhatunk, nem pedig kedves bánásmódot a másik részéről. Nem múlt el bennünk a szemet szemért, fogat fogért törvények a szelleme. Megtanultunk egyenlő fegyverekkel nekimenni egymásnak.

II. MEGBOCSÁTÁS

De most Jézus egészen más fegyverrel tanít bennünket bánni. Amely ugyanúgy, mint Dávid parittyája, látszólag nevetséges és fejcsóválást válthat ki, de ha jól célzunk vele, akkor valóban győzedelmeskedhetünk. Ez a fegyver nem más, mint a megbocsátás, az adósságok elengedése. Jézus különös hangsúllyal beszél a megbocsátani tudásról, ezért nem véletlen, hogy a Miatyánkban ez az egyedüli kérés, amely belőlünk kiinduló cselekvést tartalmaz. Az Atya minden egyebet megtesz. Az egyedüli dolog, amit nekünk kell megtennünk ahhoz, hogy az Atya kegyelmesen és kedvesen tekintsen ránk, az a másíknak való megbocsátás. Mert Istenhez való viszonyulásunk lehetetlen, hogy ne tükröződjék az emberek közti kapcsolatokban is.

János apostol szinte körbe-körbe ismétli az első levelében, hogyan függ össze az Isten iránti szeretet és a felebaráti szeretet: „Ha valaki mondja, „szeretem Istent“, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát.“ Szeretett testvéreim, nagyon nehéz lépés előtt állunk. Amilyen nehéz szívvel és zavartan engednénk el más valakinek egy nagy összeget, olyan nehéz lehet elengedni mindenkinek, aki nekünk tartozik, minden velünk szemben elkövetett vétkét. És ami talán még nehezebb: mivelhogy mi magunk is adósai vagyunk másoknak, meg kell tanulnunk kérni a másiktól ezt az elengedést. Jaj nekünk, büszke magyaroknak, akiknek az igazságérzet a hajtóereje, akik, ahogyan a mondás is tartja: megbocsátanak, de nem felejtenek, akik képesek éveken át hordani magukban nehezteléseket, évekig nem szólni a másikhöz, évekig éreztetni a másikkal a maga igazságát. De testvéreim! Bár érzelmekben és érzésekben megbántva, gondolkodjunk most egy kicsit „praktikusan“. Mit old meg az örök neheztelés, a haragtartás, panasz, szemrehányás, nembeszélés? Ebben ki érzi magát jól, ki érzi magát felszabadultnak és boldognak? Aki nem tud megbocsátani, az bezárja a kaput a legszebb isteni adomány előtt: a szeretet és a békeesség előtt.

III. HOGY NÉZ KI A MEGBOCSÁTÁS?

De mit is jelent megbocsátani? Sokan nem vagyunk tisztában ezzel a kérdéssel. Nagyon könnyen meglátszik ez a

beszédből. Hányszor lehet hallani ilyen bizonyágtételeket: „Én megbocsátottam. Semmi bajom a másikkal. Én nem neheztelek senkire.“ De ahogyan a haragot és a sértést éreztetjük másokkal, ugyanúgy éreztetni kell a megbocsátást is. De a megbocsátás nem csupán egyes tettekre való Isten szerinti reagálás. A megbocsátás, testvéreim elsősorban LELKÜLET. Irgalmas lelkület, amely Jézusban is megvolt, akárkivel találkozott, akármilyen bűnössel került össze a vándorlása folyamán. Az a szeretetteljes, irgalmas készenlét mindenkit elfogadni, minden bántást hátunk mögé vetni, mindig késznek lenni türelmesen elviselni felebarátunk másságát, természetét, indulatait, olykor értetlenségét. Mindezért felháborodhat az igazságot szerető emberi lélek: miért kell ilyeneknek lennünk? Miért kell alább adnunk méltóságunkból, egészséges büszkeségünkől? Több ok miatt, szeretett testvérek. Elsősorban azért, mert bántások, sértések, közömbösség, igazságtalanság - ezek olyan dolgok, amelyek napirenden vannak. Nincs egy nap, hogy valami kellemetlen ne érjen minket. Ha tehát nem a megbocsátással kezeljük emberi gyarlóságainkat, akkor tönkretett kapcsolataink és lelkünk keserősége kiérdemelt nyomorúságunkká válnak. A másik ok pedig, miért szükséges megbocsátani, az, hogy a megbocsátásnak különleges gyümölcse van. Az őszinte megbocsátás, a jónak, a szeretetnek a helyreállítása olyan felemelő érzés, olyan erőt adó jelenség, amely valóságosan felszabadít. Gondoljunk csak arra, mennyi ember lélegezne fel körülöttünk felszabadultan,

mennyi embernek szerezhethetnénk örömet! Milyen isteni küldetés ez, örömet szerezni, békességet vinni másoknak és szeretettel megajándékozni mindenkit! Nem is beszélve arról, ha mi magunk vagyunk azok, akik fellélegezhetünk. A harmadik és talán lehangsúlyosabb dolog pedig az, hogy a megbocsátás, kedves testvéreim, az ünnep. Nem is akármilyen. A zsidóknak ez a legnagyobb ünnepük volt: az engesztelés ünnepe, a jom kippur, amikor a főpap bement a szentélybe, kimondhatta Isten nevét és kérhette az egész nép számára az Ő bocsánatát.

Ez a mozzanat ezért egy nagyon komoly dologra emlékeztet bennünket. Arra, hogy a leghatalmasabb és önerőnkől kifizethetetlen adósságunk éppen Istenel szemben van. Isten adóssai vagyunk. Annyi mindennel tartozunk Neki, annyi mindennel megloptuk Őt! Mi az, amit megtagadunk Tőle? A hűség, az engedelmesség, a szeretet, a bensőség, az odaadás, a tisztelet. Az emberekkel szemben talán még érvelhetünk úgy, hogy minket is megloptak, megfosztottak, vétkeztek ellenünk, de emelhetünk-e vádat Isten ellen? Mit nem adott Ő, hogy háborodjunk? Megtagadta-e valaha tőlünk szeretetét, gondviselését, oltalmát? Nem, egyedül az Úr az, akivel szemben nem lehet panaszunk és aki előtt mindnyájan kivétel nélkül csak megszégyenülve állhatunk: micsoda szeretet az, amely nem mond le rólunk adósságaink ellenére. Mert jaj nekünk, ha Isten ugyanolyan igazságos akarna lenni velünk szemben, mint amilyen igazságot mi akarunk alkalmazni felebarátainkkal szemben.

Kedves testvéreim, a megbocsátásnak van egy titka, egy középpontja: az, aki a ma felolvasott szavakkal tanított minket imádkozni - Jézus Krisztus. Isten velünk szemben kegyelmesen bánik, de Jézus Krisztusban, ott a golgotai kereszten megjelent az Ő igazsága. Ott visszakövetelte Jézusban mindazt, amit mi nem adtunk neki. Mert egyedül Jézus, a tiszta, ártatlan, mindenben engedelmes, tudta kifizetni minden tartozásunkat, és most használhatjuk a félelmetes szót: minden bűnünket. A Kolossé-levél világosan szól Jézusról: „Eltörölte (ti. Isten) a követelésével minket terhelő adósslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára.“ (Kol 2:14) Azért tehát testvéreim, ha újból az a kétség, netán felháborodás támad bennünk, hogy miért én legyek az, aki megbocsát, aki úgy kell, hogy tegyek, mintha semmi sem történt volna, akkor gondoljunk vissza Arra, Aki a mi bűneink által felállított kereszten így kiáltott: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják mit cselekszenek.“ Maga Krisztus, aki megbocsátott nekünk, tanít bennünket megbocsátani egymásnak és a bocsánat, irgalom lelkületével felövezve járni és ily módon járulni Isten színe elé imádságainkkal. **Szeretett testvéreim! A bűnbocsánat megmentette az életünket, bocsánatból élünk nap mint nap. Mentsük meg tehát mi is a bocsánatadásunkkal másoknak az életét, lelkét.**

Ámen.

*(Elhangzott 2009. augusztus 2-án,
S.A. igehirdetésén)*

A Csehországi Együttélés Politikai Mozgalom
Magyar Nemzeti Tagozata
tisztelettel meghívja Önt, kedves családját, barátait és ismerőseit

SZENT ISTVÁN-NAPI MEGEMLÉKEZÉSÉRE,

melyre **2009. augusztus 20-án 17,00 órai kezdettel**
kerül sor a „Dudás Csárda“ vendéglőben (Výstupní 22, Prága 10).

A megnyitót **PhDr. Kocsis László Attila**, az Együttélés PM Magyar Nemzeti Tagozatának elnöke tartja. Pohárköszöntővel **Dr. Szőke László**, a Magyar Köztársaság prágai nagykövete és a társrendező szervezetek képviselői lépnek fel. Ünnepi beszédet **Ing. Palágyi István György, DrSc.**, a Görgey Artúr Társaság elnöke és a PMRGy presbitere mond.

A megemlékezés hivatalos része után zenés szórakozás következik.

TÁRSRENDEZŐK:

A Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetségének Prágai Alapszervezete, Csehországi Magyar Gazdasági Társulat, Görgey Artúr Társaság, Csehországi Magyar Orvosok Társulata, Prágai Magyar Református Gyülekezet

A Cseh- és Morvaországi Magyarok Szövetsége
szeretettel meghívja Önt, kedves családját, barátait, ismerőseit a

2009. augusztus 28 – 30. (péntek – vasárnap)

között Koutyban megrendezendő

MŰVELŐDÉSI TÁBORBA

ELŐADÓK:

Lackfi János, Phd. *József Attila-díjas költő*, **Merényi György** *művészettörténész*, **Kaposi Gergely**, *a Győri NSz zeneigazgatója*, **Balázs Géza** *nyelvész*, **Mező Ferenc** *a Kocka Kör elnöke*, **MUDr. Pál Andor** *szexológus*, **Szirányi Orsolya** *a prágai hagyományörző óvodáscsoport vezetője*, **Medvecz Attila & Gyarmathi Zsuzsa** *a Gabalyda Bábszínház művészei*, **Nosztalgia** *együttes*

JELENTKEZÉS:

telefonon, írásban legkésőbb 2009. augusztus 21-ig
CsMMSz, K Botiči 2, 101 00 Praha 10 Telefon: 271 746 932,
mobil: 777 944 650, e-mail: csmmsz@mbbox.vol.cz

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Bibliáóra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól (a nyári időszakban).

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A gyülekezeti terem épületében történő felvonócsere miatt **augusztus hónapban az istentiszteleti alkalmak a szokott időben, de a templomban lesznek megtartva. Kérjük közölje ezt a hírt az istentiszteleti alkalmakra készülő ismerőseivel.**

– **Hordozzuk imádságban a prágai lelkeszi állására SZRKE által kiiírt pályázat ügyét!**

EGYHÁZUNK ÉLETÉBŐL

A kassai Óváros önkormányzati képviselőtestülete rábólintott a Miklós börtön melletti, református templomnak is helyet adó tér átnevezésére. Ezentúl **Kálvin János tér lesz a neve**, és ezzel a hely visszakapta történelmi megnevezését. A képviselők a Szlovák és Magyar Egyházi Testületek és a Szlovákiai Református Keresztyén Egyházi Testületének kérvényére mondtak egyhangúlag igent. A tér 1920 és 1938 között szlovákul is ezt a megnevezést viselte, majd évtizedekig a Miklós börtön melletti térként emlegették. A téren álló egyik középkori épületben börtön és kínzókamra működött, az épületet pedig az egyik hóhér, Miklós után nevezték el. A visszanevezés **méltó megemlékezés Kálvin János születésének 500. évfordulójára.**

forrás: Internet

ARS POETICA

„Az élet tele van gyönyörű igazságokkal, mindre kíváncsinak lehet lenni. Mindig van szép lány, mindig van különös erdő, mindig van izgalmas rianás a befagyott tavon, szóval az élet tele van csodákkal... megannyi dalba valók, de hát azt majd megírja esetleg más.”

*Cseh Tamás
zeneszerző, énekes, előadóművész
(† 2009. augusztus 7.)*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP